

★ ★ АНА ★ ★
КАЩАБРА

The image features the text 'АНА КАЩАБРА' in a stylized, pink, serif font. The word 'АНА' is positioned above 'КАЩАБРА'. The letter 'А' in 'КАЩАБРА' is decorated with a black and white striped pattern. The letter 'Б' is partially obscured by a black witch hat with a white band. There are four pink stars: two above 'АНА' and two above 'КАЩАБРА'.

Мадам Пруџе

Она је моја учитељица и шефица нашег клуба. Делује традиционално, али она је луђа од нас!

Маркус Покус

Мој најбољи друг, иако ме његов гавран баш и не воли. Његова магија је зелена и он обожава шале и апсурдне планове.

Анђела Сезам

Јединствена, као на пример жаба крастача. Њена магија је љубичаста, а она обожава стрипове, видео-игре и да буде другачија.

A girl with long, vibrant blue hair and large, expressive orange eyes is shown from the chest up. She is wearing a red top and black-and-white striped leggings with yellow stars. She is holding a black cat with large yellow eyes. In the background, there is a golden chandelier with lit candles and purple curtains.

Оливер Дарк

Држите се подаље од овог клинца. Хоће да буде као његов прадеда, најпознатији ловац на вештице у Мунвилу. Нек проба да нас ухвати!

A girl with short orange hair and large blue eyes is peeking out from behind a wooden window frame. She has a surprised expression. The background shows a night sky with stars and purple curtains.

Ана Кадабра

Ово сам ја са својим мачком и својом магијом дуге! Захваљујући њој, у стању сам да решим много проблема... али и да се увалим у још веће.

A girl with a long red braid and a black witch hat with a purple band is shown from the waist up. She is wearing a yellow long-sleeved shirt and a black skirt. A small purple cat is perched on her hat. The background is a pinkish-purple patterned floor.

Сара Казам

Она је најстарија у клубу, најбоља ученица... И она која највише заповеда. Њена магија је жута и има шишмиша за љубимца.

Дух
клизуре

Пут ка граду

Ќокоѕ и
чоколада

Крај ловаца
на вештице

Торањ
олуја

Школа

Муњвил

Пећине
близнакије

Маџмунова
фарма

Хадов
бунар

Зачарања
вила

Кућа
Ане Кадабре

Моњструозно
језеро

Стари
храст

Назив оригинала:

Anna Kadabra: Fiesta a medianoche

by Pedro Manas and David Sierra Liston

Text copyright © Pedro Manas, 2020

Illustrations copyright © David Sierra Liston, 2020

© Editorial Planeta, S. A., 2020

Avda. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

Права за ово издање © 2024 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-05126-1

Ана
КАЦАБРА

Журка за Ноћ вештица

Превела Миа Грубишић

Хеј, не гледајте још, пресвлагим се!

Сачекајте секунду. Или две. Ох, три! Не затварајте књигу, скоро сам готова...

У реду, сада можете наставити са читањем.

Скидала сам свој костим за Ноћ вештица. Сада само морам да га закључам у фиоку. А онда да бацам кључ чудовишту из мочваре да га поједе.

Више у животу не желим да видим тај костим!

И рећи ћу вам зашто.

Све је почело једне мрачне олујне ноћи,
када сам се са родитељима враћала кући.
Киша је падала толико јако да је деловало
да смо у чамцу пре него у ауту. Јесен је врло
кишовита овде у Мунвилу.

Тако се зове град у коме сада живим.
Окружен је шумама пуним магичних и
чудних створења. Иако нико није тако чудан
као моји родитељи... нити тако тврдоглав!

„Али...“, поновила сам поскакујући на
свом седишту. „Али зашто ми не дозвољавате
да направим журку?“

„Како си упорна, Ана!“, мој отац је поново
фркнуо. „Никада раније ниси желела да
славиш Ноћ вештица...“

Да, али то је било зато што смо раније
живели у граду.

И зато што још увек нисам знала да сам вештица.

Ох, заборавила сам да вам кажем да сам вештица? Изненађење, ја сам вештица! Иако је то тајна коју не знају ни моји родитељи.

„Ноћ вештица је глупост, душо“, додала је мама.

Глупост? За магична бића, Ноћ вештица је веома посебан датум. То је ноћ када славимо наше моћи.

У Мунвилу чак и обични људи обележавају тај празник. Они праве забаве које трају до поноћи и зову се „Утваријаде“.

Једино што сам желела јесте да имам велику Утваријаду код куће.

„Тако бисмо упознали више комшија“, рекла сам. „Који би после куповали у вашој посластичарници.“

Није успело. Блесак муње обасјао је строга лица мојих родитеља.

Нажалост, у свом магичном дневнику немам чини којима бих могла да убедим тврдоглаве одрасле у нешто. Срећом, имам трик за који није потребан штапић.

Зове се „набацивање тужног лица“ и ради овако:

Са тим јадним погледом зурила сам у тату преко ретровизора.

„Па“, уздахнуо је, дирнут. „Реци нам шта си имала на уму за забаву.“

„То!“, помислила сам. „Страшно ћу се забавити са пријатељима.“

Али на крају је испало да је само било страшно.

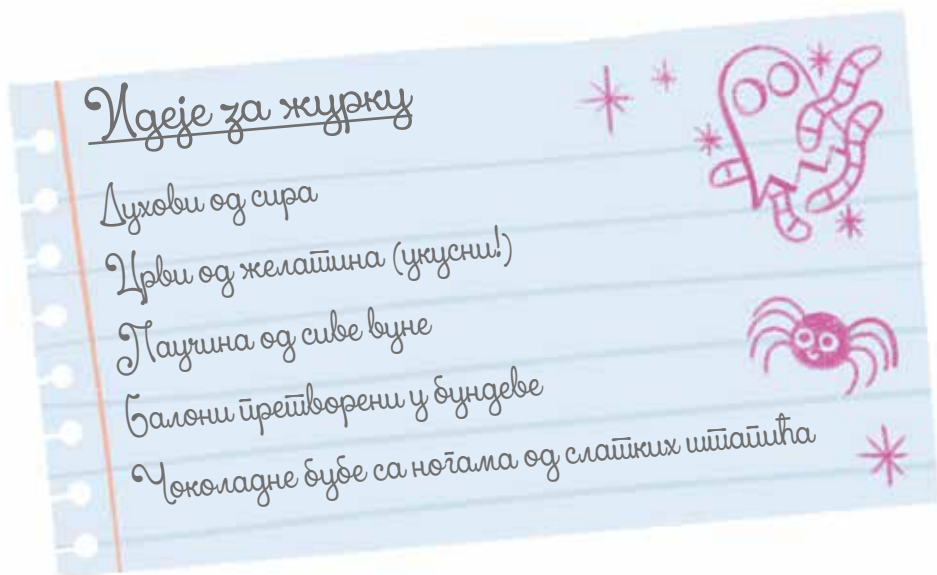
Моји родитељи су имали само три услова за моју забаву:

Прво, морам све сама да организујем.

Били су превише заузети поруџбинама у посластичарници за Ноћ вештица.

Пих, мајчи кашаљ. Или, како ми вештице кажемо, кувана жаба (кажемо, али не кувамо).

Исте ноћи, лежећи у кревету, записала сам
брдо идеја у свој магични дневник.

Сада ми је преостала најважнија ствар: да
изаберем застрашујући костим. Костим од
куваног броколија?

Не. Од контролног из географије! Ни то.
Од тетке Олге, која ме увек прати по кући да ме
пољуби да пукне... Ма, не, то је престрашно.

Када сам се највише концентрисала, нешто је искочило из ормана на мој кревет. Не паничите... још. То је само мој мачак Козмо, који је хтео да се мази. Крије се у ормару да моји родитељи не сазнају да живи са нама.

Понекад пожелим да сам као он.

Чекај, могла бих бити као он! Или се бар прерушити у њега. Није да је Козмо страшан, али је мачак једне вештице (мене). Осим тога, то би био јефтин костим.

А други услов је био... да морам да платим журку својом уштеђевином!

„Тако ћеш знати шта значи имати новац, Ана“, охрабрио ме је тата.

Али не, онда ћу знати шта значи немати га. А када сам штапићем отворила касицу-прасицу, тамо није било скоро ничега. Неколико металних новчића и једна папирна новчаница. И то ситна.

Да ствар буде гора, чини множења не делују на новац. Одједном сам схватила зашто вештице у бајкама носе крпе, а не маркирану гардеробу.

Срећом, била сам сигурна да би моји пријатељи из клуба Пуног месеца желели да ми помогну.

Скупили смо се следећег дана у ћошку у дворишту. Свако је испод капута носио свој магични дневник.

„Утваријада?“, рече Анђела Сезам одушевљено. „Прва се пријављујем!“

„Имам чаролију која прави светла у боји“, прокоментарисала је Сара Казам. „Она ће допринети атмосфери.“

„Снимаћу злокобне звукове да уплашим госте“, наставила је Анђела. „Вриске, шкрипу ланаца и вучји урлик... Да видимо, ко има чаролију да дочара завијање вукова?“

Била је толико нервозна да јој се тресао шешир. Да, тог дана је носила сомбреро у школу. Не питајте зашто.

Једини који је још ћутао био је Маркус Покус. Буљио је у свој дневник.

„Јеси ли добро, Маркусе?“, питала сам.

„Ниси рекао ни 'му'.“

„Су... су...“

Није говорио „му“, али је говорио „су“.